

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ แรงจูงใจของแม่บ้านในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
อำเภอแม่วิม จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายโสรัจจ์ สัจจวิไล

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ราไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภา คุณภาพ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณหญิง ณ ลำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป จชศิลา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาแรงจูงใจของแม่บ้านในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร อำเภอแม่วิม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและเพื่อทราบถึงปัญหา และแนวทางแก้ไขของแม่บ้านเกษตรกรในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรในเขตอำเภอแม่วิมเท่านั้น จำนวน 180 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยแยกเป็นผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 1 จำนวน 12 คน จากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 2 จำนวน 48 คนและจากกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 3 จำนวน 120 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ F-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มต่างๆ และชนิดของแรงจูงใจในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทั้ง 3 ระดับ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 77.8 มีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 28.3 มีพื้นที่เป็นของตนเอง ร้อยละ 56.7 ไม่มีพื้นที่เป็นของตนเองและไม่ได้ทำการเกษตร ส่วนที่เหลือเช่าพื้นที่เพื่อทำการเกษตร มีรายได้เฉลี่ยในภาคเกษตร 8,045.56 บาท และนอกภาคเกษตร 22,266.67 บาท สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมทางด้านเกษตร 1-2 ครั้งต่อปี และมีการติดต่อพบปะกับเจ้าหน้าที่ 1 ครั้งต่อเดือน

ผลการศึกษาเพื่อหาความแตกต่างของแรงจูงใจในกลุ่มแม่บ้านทั้ง 3 ระดับ และ ความแตกต่างของแรงจูงใจชนิดต่างๆ ทั้ง 4 ชนิด (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ แรงจูงใจใฝ่ผลประโยชน์ทางวัตถุ แรงจูงใจใฝ่ชื่อเสียง) ก่อนที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร พบว่า แรงจูงใจทั้ง 4 ชนิด มีความสำคัญกับแม่บ้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อแยกตามระดับกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกัน

- สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 1 มีแรงจูงใจทั้ง 4 ชนิดเท่าเทียมกัน
- สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 2 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากที่สุด
- สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรระดับที่ 3 มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์มากที่สุด

ปัญหาที่สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรพบมีเพียงเล็กน้อย คือ ขาดความรู้ทางด้านการเกษตร ขาดความรู้ทางด้านเทคนิคเกษตร ผลผลิตราคาต่ำ ไม่มีตลาดรองรับผลผลิต ขาดแหล่งเงินทุน และสมาชิกไม่ค่อยมีเวลาร่วมกิจกรรม

Independent Study Title Membership Motivation of Farmer Housewife Groups at Mae Rim District, Chiang Mai Province.

Author Mr.Soratch Satchawiso

M.Sc.(Agriculture) Agricultural Extension

Examining Committee :

Lecturer Rampaipan Apichatpongchai	Chairman
Assist.Prof.Warapa Kunaporn	Member
Assist.Prof.Dusdee Nalampang	Member
Assist.Prof.Prateep Kochasila	Member

Abstract

The study of membership motivation of farmer housewife groups at Mae Rim district, Chiang Mai province was aimed to compare the study of membership motivation of farmer housewife groups and to investigate problems and how to solve them.

The study was conducted by simple random sampling of 180 members from Mae Rim district and divided with three levels. The first level was 12 members, 48 members from second level and 120 members from third level. Then, the data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and F-test analysis.

From the research finding it was found that the membership of farmer housewife groups at all level, most of them aged between 30-40 years. Almost 80 percent had completed Grade 4 of primary education. Less than 30 percent owned their land. Half of them (56.7%) were non-land owners and non-agricultural jobs. The rest were land tenants. The average incomes earned from agriculture were 8,045.56 baht, non-agricultural jobs 22,266.67 baht. Experience in attendance at a training course was 1-2 times per year and number of contact with home economic officers was 1 time per month.

From F-test analysis, there were no difference of motivation among three levels of membership of farmer housewife groups as well as four types of motive before they joined the group. Consequently, there were differences of motive when analysed by groups. At first level, four types of motive were equal. Achievement motive was the most important issue to farmer housewife group at second level. At the third level, affiliation motive was the decisive factor.

There were some non-serious problems such as lack of knowledge on agriculture and home economics. Low price of agricultural product was also mentioned as well as no marketing support. Funding source was also lacking. Lastly, members did not have enough time to participate in group activities.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved